

[Hanne Engberg]

hed, en politik, som gør vores arbejdsmarkedsforhandlinger illusoriske – det kommer vi tilbage til i næste spørgsmål – og som alt i alt ikke alene overfører en masse myndighed – det er formelt kritisabelt – men også indholdsmæssigt vil ændre den danske politik i en retning, som er ødelæggende for danske lønmodtagere.

Det er dette, jeg gerne vil have et principielt svar på nu.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Fru Hanne Engberg vil gerne have et principielt svar. Ja men det er da regeringens principielle holdning, at man ikke skal være negativ, som fru Hanne Engberg gerne vil have at vi skal være det, men at vi skal være positive i overvejelserne af de ideer og forslag, der kommer frem, og hvis der altså er enighed om, at sådanne forslag og synspunkter skal fremmes, vil vi da fremme dem. Det er selvfølgelig blot udtryk for en fuldstændig enøjet politik – jeg er for resten selv lidt enøjet i dag – uden videre at stemple enhver økonomisk politik, som man måtte enes om i Fællesskabet, som nedbrydende, arbejdsløshedsskabende osv. osv.

Hanne Engberg (SF):

Jeg formoder, at statsministeren har sat sig ind i den rapport om EFs økonomiske politik på mellemlang sigt, som det hedder, for de næste fem år. Og selv om vi ikke skal diskutere den principielt eller i detaljer her, synes jeg alligevel, at det er for dårligt, at jeg ikke kan få enten et positivt eller et negativt svar over for tendenserne i den økonomiske politik, man fra EF vil føre og appellere til medlemsstaterne om at føre. Det synes jeg godt jeg kan få et svar på og ikke bare et henholdende svar om, at noget er positivt og andet er negativt, og lad os nu se, hvad der sker. Det synes jeg er for dårligt over for noget så alvorligt som en økonomisk politik gennem EF, som vi er afhængige af.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Fru Hanne Engberg, jeg synes, det er for dårligt at afkræve mig en tilkendegivelse eller nogle synspunkter om en rapport, som er på mellemlang sigt, for de kommende fem år, under et konkret spørgsmål, der egentlig ikke har særlig meget med den sag at gøre. Det er urimeligt. Jeg kunne godt sige noget,

og så må jeg sige: jeg er positiv over for overvejelser af disse ting. Så håber jeg, at fru Hanne Engberg er tilfreds.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 17

2) Til *udenrigsministeren* af:

Hanne Engberg (SF):

»Accepterer den danske regering, at Kommissionen under EF beskæftiger sig med en harmonisering af de enkelte landes dyrtidsreguleringer?«

Skriftlig begrundelse

Statsministeren afviste på ministerrådsmødet i foråret, at Kommissionen skulle beskæftige sig med et forslag til harmonisering af medlemslandenes dyrtidsreguleringer. Det gjorde han klogt i, da arbejdsmarkedspolitik ikke hører hjemme i EF. I løbet af sommeren og efteråret synes den danske regering imidlertid at have skiftet mening. Ved det sidste rådsmøde for økonomiministre tillodes, at man fra EF-Kommissionens side kunne kontakte arbejdsmarkedets parter med forslaget om harmonisering af dyrtidsreguleringen i EF-medlemslande.

Dette tillader regeringen vel næppe?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den beslutningsprocedure, der er gældende for EF, altså bl. a. i hele dette spørgsmål om dyrtidsreguleringen, går jo ud på, at Kommissionen kan fremlægge synspunkter, som medlemslandene derefter tager stilling til i Rådet; det er ikke Kommissionen, der bestemmer, men Rådet. Det er en ganske normal procedure; der er intet usædvanligt i det.

Fru Hanne Engberg henviser i begrundelsen for spørgsmålet til, at Kommissionen har kontakten arbejdsmarkedets parter vedrørende forslag om dyrtidsregulering i EF-medlemslandene.

Efter regeringens opfattelse er det en fornuftig procedure, at Kommissionen drøfter forslag og tanker, som vedrører arbejdsmarkedets forhold, med arbejdsmarkedets parter. Det modsatte, nemlig at arbejdsmarkedets parter henvender sig, er jo også tilfældet. Det er netop en af de muligheder, arbejdsmarkedet